

тѣ си да устрои ковчега. Понскалъ да очисти Неемана отъ проказа-та: обаче заповѣдалъ, щото и самъ Нееманъ да иде да сѣ измые въ Иорданъ. Понскалъ да отвори очиты на слѣпыя отъ рождението мѣ, нъ повелѣлъ, щото и самъ слѣпыятъ да иде да сѣ омые въ Силоамската кхпалница. Богъ иска да спаси всѣкого челоуѣка: нъ такожде иска, щото и всѣкой челоуѣкъ да спомага за спасението си. Всѣкой челоуѣкъ е свободенъ: има предъ очиты си вода и огнь, животъ и смъртъ. Всѣкой челоуѣкъ е словесенъ, има у себе предводителъ ума, и може сѣ разсждаанъето си да распознае доброто отъ зло, свѣтлинатъ отъ тъмнината.(1) Всѣкой челоуѣкъ има на сърцето си написанъ естественъ законъ, който мѣ показва истинниа пѣтъ кзъмъ спасението. Прочее, какво дрдго е потрѣбно за предопредѣленieto, освенъ само Божията тѣне (даромъ) даема благодать, и челоуѣческото свободно произволенie? Исква Богъ, кога иска и челоуѣкъ. Челоуѣкъ е предопредѣленъ.

Нъ азъ знамъ, какво недобмѣние може да взима челоуѣкъ въ дѣлото на предопредѣленieto. Богъ (може да каже нѣкой, а и както въ священното писанie сѣ помандва) преди докле не сѣ сѣ были родили, или направили нѣщо добро, или зло, двамата брата Исавъ и Иаковъ, Іакова возлюбилъ, а Исавъ возненавидѣлъ. „Ѣгбже хбщетъ, мѣлдетъ: а Ѣгбже хбщетъ ѡ жесточаетъ.“(2) Богъ отъ истата глина прави два сѣжда: единъ за побѣсть, а дрдгъ за безчестie. Което значи: че Богъ едномѣ дава призовилно Своята благодать: а дрдгимѣ иж не дава. И че Богъ е Всевластенъ да прави това, щото иска, и никой (споредъ Павловото слово) не може да мѣ прекослови въ това, защо е направилъ така. „Вбли во Ѣгѡ ктѣ протѣтѣвисѣ мѣжетъ.“(3) Прочее, какъ може да иска Богъ, всити общо да сѣ спасятъ: когато на една часть отъ челоуѣццты показва всичкитъ Си любовь, а на дрдгъ всичкיא Си гнѣвъ? И ако Той още преди рождението ми ма ѣ намразилъ като Исавъ, ожесточилъ като Фараона, и сздадалъ като сѣждъ безчестенъ, сѣ едно развращенно мнѣние: азъ какъжъ свободу имамъ вече да стрѣвамъ доброто, или да извършижъ спасението си? Истина е, слдшателье, гдѣто горѣобавленныты рѣчи отъ священното писанie раждатъ такыва и подобны сѣмнѣнiа: обаче оны имѣтъ дрдгъ смысль. Таинственното онова благословение, което учинилъ Патрiархъ Иаковъ на дѣтцата си,

[1] Сир. гл. 15 ст. 16 и 17. [2] Римл. гл. 9 ст. 13. и 18. [3] Римл. гл. 9, ст. 18.